

Fastebudskap fra biskop Bernt Eidsvig 2014

Kjære troende!

I evangeliet til askeonsdag forteller Jesus oss at vi ikke skal gi for å bli sett, at vi ikke skal gjøre gode gjerninger for at andre skal se dem, og at vi ikke skal be for syns skyld. Vi skal gi i det skjulte, og takken skal vi få fra vår Far i himmelen som ser i det skjulte. Og når vi ber skal vi gå inn i vårt rom, lukke døren og be til vår Far som ser i det skjulte.

Vår kultur er ofte ekshibisjonistisk, og det er viktig å bli sett. Det å bli sett blir ofte likestilt med det å ha verdi. Vi skal prestere og selge oss selv og våre tjenester, vi skal være vakre og suksessrike, vår dyktighet skal ut og frem. Selv i kirkelige sammenhenger er det viktig for mennesker at deres godhet blir sett, at andre anerkjenner dem og det de gjør.

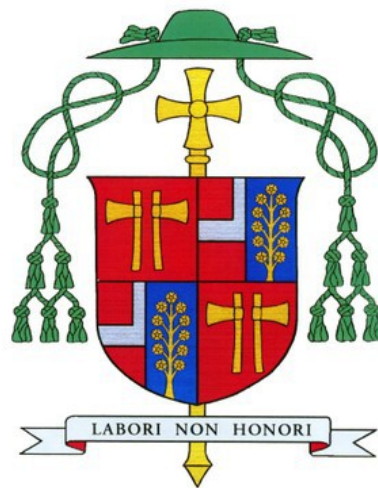
Dette er menneskelig, og alle trenger vi å bli sett og verdsatt. Men det synes som om dette behovet i vår tid har tatt overhånd. Når menneskenes verdi så enkelt likestiltes med hvordan de fremstår i verden, er det lett å miste av syne det som dypest sett gir mennesket verdi, nemlig at hvert enkelt menneske er skapt og elsket av Gud. Vi er unike og i oss selv er vi verdifulle, uavhengig av hva vi produserer av synlige verdier.

Vårt behov for ytre bekreftelser må derfor balanseres med et annet behov i oss, nemlig behovet for indre visshet om å være elsket og akseptert av Gud, og av mine kjære.

Jeg oppfordrer derfor alle sammen til å bruke litt tid denne fastetiden til å vende blikket innover, til ikke å overfokusere på å bli sett, til ikke å jage etter å bli sett og applaudert. La oss heller strebe etter å oppdage Guds elskende blick i oss. Og la oss åpne øynene for alle dem rundt oss som ikke blir sett av verden: de fattige, de ufødte barna, illegale innvandrere, offer for menneskehandel, den ensomme damen i nabolaget, gutten som ingen vil leke med. La oss prøve å se dem som det ikke gir status å bli sett sammen med.

Fastetiden kaller oss til faste, bønn og almisser. Jeg vil i år spesielt be dere alle om å forene deres faste og bønn med våre lidende søstre og brødre i Ukraina. Lederen i den ukrainsk-katolske kirken, den største av de østlige katolske kirkene som er i kommunion med Roma, har bedt alle om å faste og be for varig fred og rettferdighet i landet, og jeg vil innstendig oppfordre dere alle til å forene deres egen faste og bønn med disse våre søstre og brødre.

Til tross for at fastetiden legger vekt på forsakelse og bot, er det ikke en tid for sorg. Det er snarere en tid for en ny begynnelse. Da passer det svært godt at høytiden for Herrens bebudelse feires midt i fastetiden, den 25. mars. Denne dagen markeres Livets dag i

verdenskirken, og i år vil vi også for første gang markere dagen i Oslo katolske bispedømme. Det er en dag for å takke Gud for livet, for skjønnheten og for alle mulighetene livet gir, og mest av alt den muligheten menneskene får til å leve med Gud. Jeg vil oppfordre dere alle til å bruke denne dagen til å takke for deres eget liv, til å be for at alle liv skal verdsettes i seg selv og ikke bare i kraft av hva de produserer, og til å bidra til et samfunn som fremelsker menneskelivet, også i dets skjørester faser.

Som alltid, vil jeg også i år oppfordre dere til å gi en generøs fastegave til Caritas Norges fasteaksjon, som i år har navnet «Felles ansvar for en bedre framtid». Ved å gi til Caritas bidrar man til en styrking av Kirkens sosiale engasjement, og man kan være trygg på at midlene kommer frem dit de skal. I tillegg ønsker jeg i år å løfte frem organisasjonen Menneskeverd. Dette er en felleskristen organisasjon som arbeider for å verne om menneskelivet fra befruktning til en naturlig død, primært gjennom opplysningsarbeid og lobbyvirksomhet.

I Oslo katolske bispedømme markerer vi i år familieår, og det med et særlig fokus på familien som stedet for hverdagstroen. Det er ikke lett i en travel hverdag å finne tid til bønn og stillhet, men ofte handler det vel så mye om å vende en kort tanke mot Gud, eller om å takke Gud helt kort for noe man har fått. Jeg vil derfor anbefale at dere alle setter av noen minutter daglig til bønn i fellesskap i hjemmene deres. Be før maten, be aftenbønn sammen der dere takker for dagen, be en dekade av rosenkransen, les dagens evangelium eller bruk et par minutter i stillhet foran et tent lys og et hellig bilde eller en statue. Bønnen styrker familiene og fellesskapene. Det handler ikke så mye om å sette av lang tid, men heller om å sette av litt tid jevnlig.

Så ønsker jeg dere alle en velsignet fastetid. Måtte den bli en tid hvor vi alle vender blikkene innover for å møte Guds blick der, og utover for å se de usette. Og måtte vi lære å ikke lete etter all bekreftelse i det ytre.

+ *Benedikt I. Eideniy.*